

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 1430/79 VAN DE RAAD

van 2 juli 1979

betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 10, lid 1, van het Verdrag, het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van goederen uit derde landen inhoudt dat de voor deze goederen verschuldigde invoerrechten zijn voldaan; dat krachtens Richtlijn 78/453/EEG van de Raad van 22 mei 1978 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van in- of uitvoerrechten⁽³⁾, onder bepaalde voorwaarden de betaling van deze invoerrechten kan worden uitgesteld;

Overwegende dat het bedrag van de betaalde invoerrechten of van de invoerrechten waarvan de betaling is uitgesteld, hoger kan blijken dan hetgeen wettelijk verschuldigd is, hetzij doordat een reken- of schrijffout is gemaakt, hetzij doordat onjuiste of onvolledige heffingsgrondslagen in aanmerking zijn genomen, met name voor wat betreft de soort, de waarde of de oorsprong die voor het bepalen van dit bedrag in aanmerking zijn genomen; dat het eveneens kan voorkomen dat, per vergissing, bij het in het vrije verkeer brengen van goederen een bedrag aan invoerrechten wordt vastgesteld dat, krachtens de geldende bepalingen, voor deze goederen niet is verschuldigd; dat het in deze gevallen gerechtvaardigd is of wel tot terugbetaling, of wel tot kwijtschelding van de niet verschuldigde bedragen over te gaan;

Overwegende dat, rekening houdend met de faciliteiten welke hun door de douanereglementering worden

geboden, en met name door het bestaan van de stelsels van douane-entrepot en tijdelijke invoer, de invoerders normaliter in staat zijn met kennis van zaken tot het in het vrije verkeer brengen van de goederen over te gaan; dat het in het vrije verkeer brengen van goederen derhalve in principe onherroepelijk moet zijn;

Overwegende evenwel dat het kan voorkomen, met name wanneer de aangever niet de werkelijke geadresseerde van de goederen is, dat deze bij vergissing worden aangegeven onder de regeling voor het vrije verkeer, terwijl zij bestemd waren om onder een andere douaneregeling te worden geplaatst waarvoor geen enkel invoerrecht zou worden geheven; dat het, op voorwaarde dat het bewijs van deze vergissing aan de bevoegde autoriteiten wordt geleverd en dat de goederen de oorspronkelijk beoogde bestemming krijgen, gerechtvaardigd is in een dergelijk geval over te gaan tot terugbetaling van de invoerrechten indien zij betaald zijn of tot kwijtschelding indien de betaling is uitgesteld;

Overwegende voorts dat er zich bepaalde bijzondere situaties kunnen voordoen welke geen enkele nalatigheid of handeling van de zijde van de aangever inhouden en die tot gevolg hebben dat het niet mogelijk is de in het vrije verkeer gebrachte goederen te gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij waren ingevoerd; dat dit met name het geval is voor goederen die door de invoerder worden geweigerd omdat zij gebreken vertonen of omdat zij niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract op grond waarvan zij zijn ingevoerd; dat het, op voorwaarde dat deze situaties nauwkeurig worden omschreven zodat de gevolgen van gewaagde handelstransacties niet ten laste van de begroting van de Gemeenschap komen, eveneens gerechtvaardigd is over te gaan tot terugbetaling of kwijtschelding van de voor deze goederen geldende rechten, voor zover genoemde goederen onder toezicht van de bevoegde autoriteiten weer uit het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd of worden vernietigd;

Overwegende dat het, ten einde het werk van liefdadigheidsinstellingen te vergemakkelijken, eveneens wenselijk is terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten

⁽¹⁾ PB nr. C 125 van 8. 6. 1976, blz. 50.

⁽²⁾ PB nr. C 197 van 23. 8. 1976, blz. 14.

⁽³⁾ PB nr. L 146 van 2. 6. 1978, blz. 19.

ten toe te staan voor goederen die, aangezien zij niet in het douanegebied konden worden verkocht na daar in het vrije verkeer te zijn gebracht, kosteloos aan deze liefdadigheidsinstellingen worden afgestaan; dat de schenking van dergelijke goederen aan liefdadigheidsinstellingen die binnen het douanegebied van de Gemeenschap werkzaam zijn, evenwel alleen als motief voor terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten kan gelden voor zover deze instellingen zelf voor vrijstelling in aanmerking komen wanneer zij soortgelijke goederen uit derde landen voor het vrije verkeer invoeren;

Overwegende dat in het huidige stadium alleen de meest frequent in de praktijk geconstateerde bijzondere situaties het onderwerp kunnen uitmaken van een regeling inzake terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten; dat er een communautaire procedure noodzakelijk is om eventueel andere situaties te definiëren die eveneens de terugbetaling of de kwijtschelding van de invoerrechten rechtvaardigen;

Overwegende dat de bepalingen met betrekking tot de terugbetaling of de kwijtschelding van invoerrechten voor zover noodzakelijk eveneens moeten worden toegepast op het gebied van de terugbetaling of de kwijtschelding van uitvoerrechten;

Overwegende dat de overige fundamentele en formele voorwaarden voor de toekenning van de terugbetaling of de kwijtschelding van in- of uitvoerrechten dienen te worden vastgesteld; dat in het bijzonder dient te worden vastgesteld gedurende welke termijnen de betrokkene een daartoe strekkend verzoek bij de bevoegde autoriteiten kan indienen;

Overwegende dat artikel 19 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2891/77 van de Raad van 19 december 1977 houdende toepassing van het besluit van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen⁽¹⁾ voorschrijft dat de bepalingen van het communautaire recht die gelden ter zake van het in artikel 2, eerste alinea, van genoemd besluit bedoelde gebied voor de vaststelling van de eigen middelen worden toegepast door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten;

Overwegende dat het van belang is de uniforme toepassing van de onderhavige verordening te verzekeren en daartoe in een communautaire procedure te voorzien welke het mogelijk maakt de toepassingswijze hiervan binnen een passende termijn vast te stellen; dat er een beroep dient te worden gedaan op het bij Verordening (EEG) nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de invoer met vrijstelling van rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard⁽²⁾ ingestelde Comité voor vrijdom van douanerechten, ten einde op dit gebied een nauwe en

doelmatige samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand te brengen;

Overwegende dat vóór de toetreding van Denemarken tot de Europese Gemeenschappen, die Lid-Staat het stelsel van douane-entrepot had afgeschaft, en dat de vrijstelling van douanerechten voor goederen die zonder be- of verwerking opnieuw worden uitgevoerd, in Denemarken wordt toegekend in de vorm van terugbetaling van douanerechten („handelstoldgodtgørelse”); dat op grond van dit stelsel de invoerrechten kunnen worden terugbetaald om andere redenen dan die welke in deze verordening zijn vermeld; dat, gezien de tijd die nodig is om het stelsel van douane-entrepot opnieuw in deze Lid-Staat in te voeren, machtiging moet worden verleend om het stelsel van het „handelstoldgodtgørelse” te handhaven gedurende een overgangsperiode die evenwel niet verder mag reiken dan 31 december 1982;

Overwegende dat de onderhavige verordening betrekking heeft op de terugbetaling of de kwijtschelding van de verschillende in- en uitvoerrechten, ongeacht of deze voortvloeien uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of uit de toepassing van de bepalingen van het Verdrag met betrekking tot de douane-unie; dat, wat dit tweede aspect betreft, het Verdrag de Instellingen van de Gemeenschappen niet de bevoegdheid verleent dwingende maatregelen op het gebied van de terugbetaling of de kwijtschelding van in- of uitvoerrechten vast te stellen; dat het bijgevolg noodzakelijk lijkt de onverhavige verordening eveneens op artikel 235 van het Verdrag te baseren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze verordening stelt de voorwaarden vast, waaronder de bevoegde autoriteiten terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten toestaan.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) *invoerrechten*: de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede de landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen;
 - b) *uitvoerrechten*: de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen;

⁽¹⁾ PB nr. L 336 van 27. 12. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 184 van 15. 7. 1975, blz. 1.

- c) *terugbetaling*: de gehele of gedeeltelijke teruggave van de reeds betaalde in- of uitvoerrechten;
- d) *kwijtschelding*: in geheel of gedeeltelijk niet heffen van de in- of uitvoerrechten die door de met de inning belaste autoriteit zijn geboekt, maar die nog niet werden betaald;
- e) *boeking*: de administratieve handeling waardoor het door de bevoegde autoriteiten aan rechten bij invoer of uitvoer te heffen bedrag naar behoren wordt vastgesteld;
- f) *douaneschuld*: de op een natuurlijke of rechtspersoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer of uitvoer die krachtens de geldende bepalingen of aan dergelijke rechten onderworpen goederen van toepassing zijn.

3. Onder „douanekantoor” in de zin van artikel 2, lid 2, artikel 3, lid 2, artikel 5, lid 2, artikel 10, lid 2 en de artikelen 16 en 17 wordt verstaan ieder bevoegd kantoor waar de uit hoofde van de in- of uitvoerrechten verschuldigde bedragen worden geboekt, zelfs indien dit kantoor niet onder de douaneadministratie ressorteert.

TITEL I

TERUGBETALING OF KWIJTSCHELDING VAN INVOERRECHTEN

A. Wanneer er geen douaneschuld bestaat of wanneer het bedrag hiervan is vastgesteld op een niveau dat hoger is dan het bedrag dat wettelijk verschuldigd is

Artikel 2

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten wordt overgegaan indien ten genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het geboekte bedrag van deze rechten:

- betrekking heeft op goederen waarvoor geen enkele douaneschuld is ontstaan of waarvoor de douaneschuld heeft opgehouden te bestaan op andere wijze dan door betaling van het bedrag of dan door verjaring
- of
- om welke reden dan ook hoger is dan het bedrag dat wettelijk mocht worden geïnd.

2. De terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten op grond van een van de in lid 1 vermelde redenen wordt toegestaan op een vóór het verstrijken van een termijn van drie jaar, te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten door de met inning belaste autoriteit zijn geboekt, bij het betrokken douanekantoor ingediend verzoek.

De bevoegde autoriteiten gaan echter ambtshalve tot terugbetaling of kwijtschelding over wanneer zij zelf gedurende deze termijn het bestaan van de een of andere in lid 1 omschreven omstandigheid vaststellen.

B. Wanneer de goederen bij vergissing voor het vrije verkeer zijn aangegeven

Artikel 3

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten wordt overgegaan voor zover ten genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het geboekte bedrag van deze rechten betrekking heeft op goederen die, ten gevolge van een vergissing, in het vrije verkeer zijn gebracht in plaats van onder een andere douaneregeling te zijn geplaatst.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten op grond van de in lid 1 vermelde redenen wordt toegestaan op een vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten door de met de inning belaste autoriteit zijn geboekt, bij het betrokken douanekantoor ingediend verzoek.

De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel in naar behoren met redenen omklede uitzonderingsgevallen toestaan dat deze termijn wordt overschreden.

Artikel 4

Terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten voor de in artikel 3, lid 1, bedoelde goederen is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

- a) ten genoegen van de bevoegde autoriteiten moet zijn vastgesteld:
- dat de goederen niet gebruikt zijn onder andere voorwaarden dan die welke zijn vastgesteld in de douaneregeling waarvoor zij bestemd waren,
 - dat de goederen op het ogenblik van hun aangifte voor het vrije verkeer bestemd waren om te worden geplaatst onder een andere douaneregeling waarvoor zij aan alle vereiste voorwaarden voldoen,
 - dat de goederen, waarvoor om plaatsing onder deze andere douaneregeling wordt verzocht, wel degelijk de goederen zijn welke in het vrije verkeer zijn gebracht;
- b) de goederen moeten onmiddellijk worden aangegeven voor de douaneregeling waarvoor zij bestemd waren.

C. Wanneer de goederen door de importeur zijn geweigerd omdat zij gebreken vertonen of niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract

Artikel 5

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten wordt overgegaan indien ten genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het geboekte bedrag van deze rechten betrekking heeft op goederen die door de importeur zijn geweigerd omdat zij gebreken vertonen of omdat zij om de een of andere reden niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract op grond waarvan deze goederen zijn ingevoerd.

Voor de toepassing van deze verordening worden de goederen die gedurende hun vervoer tot aan het douanekantoor waar zij voor het vrije verkeer worden aangegeven (of tot aan iedere andere plaats die hiertoe door de bevoegde autoriteiten wordt aangewezen) of gedurende hun opslag in genoemd douanekantoor (of op iedere andere plaats die hiertoe door de bevoegde autoriteiten wordt aangewezen) zijn beschadigd, gelijkgesteld met goederen die gebreken vertonen.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten op grond van de in lid 1 vermelde redenen wordt toegestaan op een vóór het verstrijken van een termijn van twaalf maanden, te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten door de met inning belaste autoriteit zijn geboekt, bij het betrokken douanekantoor ingediend verzoek.

De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel in naar behoren met redenen omklede uitzonderingsgevallen toestaan dat deze termijn wordt overschreden.

Artikel 6

1. Terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten voor de in artikel 5, lid 1, bedoelde goederen is afhankelijk van de wederuitvoer van deze goederen onder toezicht van de bevoegde autoriteiten buiten het douanegebied van de Gemeenschap.

Wanneer de omstandigheden zulks toelaten kan de betrokkene echter worden toegestaan wederuitvoer van de goederen te vervangen door vernietiging ervan onder toezicht van de bevoegde autoriteiten. De eventuele kosten van deze vernietiging komen ten laste van de betrokkene.

Wanneer er tijdens de aldus toegestane vernietiging van de goederen overblijfselen of afvallen worden verkregen die niet zelf buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd, geschiedt de berekening van de eventueel voor deze overblijfselen of afvallen geldende invoerrechten op basis van de hiervoor specifieke heffingsgrondslagen, zoals deze door de bevoegde autoriteiten op de datum van vernietiging zijn aanvaard of toegestaan.

2. De bevoegde autoriteiten kunnen voor het vervullen van de douaneformaliteiten inzake de wederuitvoer of de vernietiging van de goederen onder de in lid 1 vastgestelde voorwaarden een termijn vaststellen die begint te lopen op de datum van hun beslissing tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten.

Wanneer de bevoegde autoriteiten zulks mogelijk achten, kunnen zij, op verzoek van de betrokkene, het vervullen van de douaneformaliteiten met betrekking tot de wederuitvoer of de vernietiging van de goederen toestaan alvorens een uitspraak te hebben gedaan over het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten. Een dergelijke toestemming loopt op

generlei wijze vooruit op de beslissing van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot dit verzoek.

3. Bovendien dient, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, te worden vastgesteld :

- a) dat de goederen reeds op het ogenblik van het vrijgeven ervan of van iedere andere handeling die overeenkomstig de vigerende voorschriften, hetzelfde rechtsgevolg heeft als het vrijgeven, gebreken vertoonden of niet in overeenstemming waren met de bepalingen van het contract ;
- b) dat de goederen niet zijn gebruikt, tenzij een begin van gebruik noodzakelijk was om vast te stellen dat zij gebreken vertonen of niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract ;
- c) dat de goederen waarvoor om terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten wordt verzocht, wel degelijk de goederen zijn welke werden ingevoerd om in het vrije verkeer te worden gebracht.

Artikel 7

Wanneer de wederuitvoer of de vernietiging in plaats van betrekking te hebben op het volledige materiaal, slechts betrekking heeft op een of meer onderdelen of op een of meer bestanddelen van dit materiaal, bestaat de terugbetaling of de kwijtschelding in het verschil tussen het bedrag van de invoerrechten die gelden voor het volledige materiaal en het bedrag van de invoerrechten die zouden zijn toegepast op het resterende materiaal indien dit laatste in het vrije verkeer zou zijn gebracht in de oorspronkelijke staat en op de datum waarop het volledige materiaal in het vrije verkeer werd gebracht.

Artikel 8

Er wordt geen terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten toegestaan voor goederen :

- a) die, vóór hun aangifte voor het vrije verkeer, tijdelijk waren ingevoerd voor proeven, tenzij ten genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat de gebreken van deze goederen of het feit dat zij niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract, normaliter niet tijdens deze proeven konden worden vastgesteld ;
- b) waarvan de gebreken in aanmerking zijn genomen bij de opstelling van de voorwaarden van het contract — met name van de prijs — op grond waarvan deze goederen in het vrije verkeer werden gebracht.

Artikel 9

De artikelen 5 tot en met 8 zijn niet van toepassing op goederen die door de importeur zijn verkocht nadat is geconstateerd dat zij gebreken vertonen of niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract.

D. Wanneer de goederen zich in een bijzondere situatie bevinden

Artikel 10

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten wordt overgegaan voor zover ten genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het bedrag van deze rechten betrekking heeft op goederen die zich in één van de volgende bijzondere situaties bevinden :

- a) goederen welke in het vrije verkeer zijn gebracht door een aangever die bevoegd is om dit ambtshalve te doen en welke om een niet aan deze aangever te wijten reden niet aan de geadresseerde konden worden geleverd ;
- b) goederen welke ingevolge een vergissing van de afzender aan de geadresseerde zijn verzonden ;
- c) goederen welke ongeschikt zijn gebleken voor het door de geadresseerde beoogde gebruik wegens een evidente materiële fout in zijn bestelling ;
- d) goederen waarvan het gebruik voor de door de geadresseerde beoogde doeleinden onmogelijk is of aanzienlijk wordt beperkt ten gevolge van maatregelen van algemene strekking welke na de datum, waarop de goederen voor het vrije verkeer zijn vrijgegeven, zijn genomen door een autoriteit of een instantie, die op dit gebied beslissingsbevoegdheid bezit ;
- e) goederen waarvoor een volledige of gedeeltelijke vrijstelling van de invoerrechten waarom door de betrokkene is verzocht op basis van de vigerende bepalingen, om redenen die niet aan de betrokkene te wijten zijn, niet kan worden verleend door de bevoegde autoriteiten, die de opeisbaar geworden invoerrechten derhalve boeken ;
- f) goederen die bij de geadresseerde zijn aangekomen na de bindende leveringsdata die zijn vastgesteld in het contract op grond waarvan de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht ;
- g) goederen die, aangezien zij niet binnen het douanegebied van de Gemeenschap konden worden verkocht, kosteloos worden geleverd aan liefdadigheidsinstellingen :
 - die hun activiteit in derde landen uitoefenen, voor zover zij over een vertegenwoordiger in de Gemeenschap beschikken
 - of
 - die hun activiteit binnen het douanegebied van de Gemeenschap uitoefenen, voor zover zij een vrijstelling genieten wanneer zij soortgelijke goederen afkomstig uit derde landen voor het vrije verkeer invoeren.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten op grond van een van de in lid 1 vermelde redenen wordt toegestaan op een vóór het verstrijken van

een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten door de met de inning belaste autoriteit zijn geboekt, bij het betrokken douanekantoor ingediend verzoek.

De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel in naar behoren met redenen omklede uitzonderingsgevallen toestaan dat deze termijn wordt overschreden.

Artikel 11

1. Onverminderd lid 2 is terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten voor de in artikel 10, lid 1, bedoelde goederen, behalve indien deze goederen op bevel van de overheid worden vernietigd of kosteloos worden geleverd aan liefdadigheidsinstellingen die hun activiteit binnen de Gemeenschap uitoefenen, afhankelijk gesteld van hun wederuitvoer, onder toezicht van de bevoegde autoriteiten, buiten het douanegebied van de Gemeenschap.

Wanneer de omstandigheden dit toelaten kan de betrokkene echter worden toegestaan wederuitvoer van de goederen te vervangen door vernietiging ervan onder toezicht van de bevoegde autoriteiten. De eventuele kosten van deze vernietiging komen ten laste van de betrokkene.

Wanneer er tijdens de aldus toegestane vernietiging van de goederen overblijfselen of afvallen worden verkregen die niet zelf buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd, geschiedt de berekening van de eventueel voor deze overblijfselen of afvallen geldende invoerrechten op basis van de hiervoor specifieke heffingsgrondslagen zoals deze door de bevoegde autoriteiten op de datum van de vernietiging zijn aanvaard of toegestaan.

2. Voor goederen die zich in een van de in artikel 10, lid 1, sub b) en c), bedoelde situaties bevinden, wordt terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten afhankelijk gesteld van hun wederuitvoer naar het adres van de oorspronkelijke leverancier of naar een ander adres dat door deze laatste is opgegeven.

3. De bevoegde autoriteiten kunnen voor het vervullen van de douaneformaliteiten inzake de wederuitvoer of de vernietiging van de goederen onder de in lid 1 vastgestelde voorwaarden een termijn vaststellen die begint te lopen op de datum van hun beslissing tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten.

Wanneer de bevoegde autoriteiten zulks mogelijk achten, kunnen zij, op verzoek van de betrokkene, het vervullen van de douaneformaliteiten met betrekking tot de wederuitvoer of de vernietiging van de goederen toestaan alvorens een uitspraak te hebben gedaan over het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten. Een dergelijke toestemming loopt op generlei wijze vooruit op de beslissing van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot dit verzoek.

4. Bovendien dient, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, te worden vastgesteld :

- a) dat de goederen niet door de betrokkene zijn gebruikt of verkocht ;
- b) dat de goederen, waarvoor om terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten wordt verzocht, wel degelijk de goederen zijn welke werden ingevoerd om in het vrije verkeer te worden gebracht.

Artikel 12

Wanneer de wederuitvoer of de vernietiging in plaats van betrekking te hebben op het volledige materiaal, slechts betrekking heeft op een of meer onderdelen of op een of meer bestanddelen van dit materiaal, is artikel 7 van toepassing.

E. Wanneer zich andere situaties voordoen die aanleiding kunnen geven tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten

Artikel 13

Tot terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten kan worden overgegaan in situaties die het gevolg zijn van buitengewone omstandigheden die geen enkele nalatigheid of manipulatie van de zijde van de betrokkene inhouden.

De gevallen waarin de eerste alinea kan worden toegepast, alsmede de daarbij in acht te nemen procedurevoorschriften, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 25.

TITEL II

TERUGBETALING OF KWIJTSCHELDING VAN UITVOERRECHTEN

Artikel 14

Artikel 2 en artikel 13 zijn mutatis mutandis van toepassing op terugbetaling of kwijtschelding van uitvoerrechten.

TITEL III

BEPALINGEN MET BETREKKING TOT HET VERZOEK TOT TERUGBETALING OF KWIJTSCHELDING VAN IN- OF UITVOERRECHTEN

Artikel 15

Terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten wordt slechts toegestaan aan de persoon die deze rechten heeft voldaan of gehouden is deze te voldoen of aan personen die hem in zijn rechten en verplichtingen hebben opgevolgd.

Wanneer terugbetaling of kwijtschelding afhankelijk is van het indienen van een verzoek bij de bevoegde

autoriteiten, kan dit verzoek worden ingediend door de in de eerste alinea bedoelde persoon of door diens vertegenwoordiger.

Artikel 16

Onverminderd artikel 17, dient het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten te worden ingediend bij het douanekantoor waar de betrokken rechten werden geboekt, tenzij de bevoegde autoriteiten hiervoor een ander kantoor aanwijzen.

Het verzoek dient vergezeld te gaan van alle bewijsstukken waarover de aanvrager beschikt ten einde het de bevoegde autoriteiten mogelijk te maken een uitspraak te doen over dit verzoek, rekening houdende met de hiervoor aangevoerde redenen. Wanneer de bevoegde autoriteiten dit nodig achten, kunnen zij een termijn vaststellen waarbinnen de aanvrager aanvullende bewijsstukken dient over te leggen.

Artikel 17

Wanneer de goederen zich in een andere Lid-Staat bevinden dan die waar de in- of uitvoerrechten voor deze goederen werden geboekt, worden het douanekantoor waar het verzoek om terugbetaling of kwijtschelding van de rechten moet worden ingediend en de voorwaarden waaronder de Lid-Staten elkaar bijstand verlenen voor de behandeling van dit verzoek, vastgesteld volgens de procedure van artikel 25, lid 2.

Artikel 18

De autoriteiten die bevoegd zijn om zich over de verzoeken tot terugbetaling of kwijtschelding van in- en uitvoerrechten uit te spreken, zijn steeds die van de Lid-Staat waar deze rechten werden geboekt.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 19

Onder voorbehoud van artikel 3, lid 2, tweede alinea, van artikel 5, lid 2, tweede alinea, en van artikel 10, lid 2, tweede alinea, kunnen de in deze verordening vastgestelde termijnen voor het indienen van het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten niet worden verlengd, tenzij de betrokkene het bewijs levert dat hij door toeval of overmacht verhinderd was dit verzoek binnen de gestelde termijnen in te dienen.

Artikel 20

Er wordt slechts overgegaan tot terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten onder de in de onderhavige verordening vastgestelde voorwaarden indien het terug te betalen of kwijt te schelden bedrag groter is dan tien Europese rekeneenheden.

In de in artikel 2, lid 1, bedoelde gevallen kunnen de Lid-Staten echter wel ingaan op een verzoek om terugbetaling of kwijtschelding dat betrekking heeft op een kleiner bedrag.

Artikel 21

1. Wanneer de omstandigheden zulks toelaten, kan de wederuitvoer van de goederen welke overeenkomstig deze verordening bepalend is voor terugbetaling of kwijtschelding van invoerrechten, met toestemming van de bevoegde autoriteiten en onder dezelfde voorwaarden worden vervangen door opslag in een douane-entrepot of in een vrije zone.

Deze toestemming kan evenwel slechts worden verleend indien vooraf gunstig is beschikt op het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten.

De bevoegde autoriteiten treffen alle nodige voorzieningen opdat naderhand kan worden geconstateerd dat de in een douane-entrepot of in een vrije zone opgeslagen goederen niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 9 en artikel 10 van het Verdrag.

2. Wanneer gebruik wordt gemaakt van lid 1, zijn artikel 6, lid 2 en lid 3, artikel 11, lid 3 en lid 4, en artikel 17 mutatis mutandis van toepassing.

Artikel 22

1. Voor de goederen welke in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in het vrije verkeer worden gebracht onder dekking van een invoer- of een voorfixatiecertificaat kunnen de artikelen 3, 5 en 10 slechts worden toegepast voor zover ten genoegen van de bij artikel 16 bedoelde autoriteiten is vastgesteld, dat door de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen zijn genomen om de gevolgen van het in het vrije verkeer brengen te annuleren voor wat betreft het certificaat waarmee deze invoer heeft plaatsgevonden.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing in geval van wederuitvoer, opslag in douane-entrepot of in vrije zone, of vernietiging van de goederen, met toepassing van artikel 13.

Artikel 23

Wanneer een monetair compenserend bedrag is geheven of toegekend door de Lid-Staat waarin de douaneformaliteiten zijn vervuld met betrekking tot de invoer van landbouwprodukten of van uit de verwerking van deze produkten verkregen goederen, zijn de artikelen 3, 5 en 10 slechts van toepassing voor zover de douaneformaliteiten betreffende de uitvoer van deze produkten of goederen in deze Lid-Staat zijn vervuld.

Artikel 24

Wanneer in- of uitvoerrechten krachtens de onderhavige verordening worden terugbetaald of kwijtgescholden, gaan de Lid-Staten over tot een nieuwe vaststelling ter vermindering van de overeenstemmende eigen middelen in de zin van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2891/77.

Artikel 25

1. Het Comité voor vrijdom van douanerechten, ingesteld bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1798/75, kan elke kwestie in verband met de toepassing van de onderhavige verordening onderzoeken, die door de voorzitter van dit Comité, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, ter sprake wordt gebracht.

2. De bepalingen voor de toepassing van de artikelen 2, 3, 5, 6, 10, 11, 13, 14, 16, 17 en 22 van de onderhavige verordening worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 9, lid 2 en lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1798/75.

Artikel 26

De onderhavige verordening belet niet dat Denemarken het stelsel van het „handelstoldgodtgørelse” handhaaft totdat het wordt vervangen door de douane-entrepotregeling en zulks uiterlijk tot en met 31 december 1982.

Artikel 27

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1980.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1979.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. O'KENNEDY